

Jeg tror, det er værd at fremhæve denne Forskel mellem Krigstiden og nu, fordi man jo ser, at der i den øjeblikkelige Situation fremkommer Stemmer ogsaa fra anden Side end Socialdemokratiets, der taler til Fordel for en Rationering. De Vanskeligheder, der viste sig under Importreguleringen overfor Skotøj og Cigarer, har vi jo endnu i frisk Minde. Jeg lægger ikke mindst Vægt paa de Vanskeligheder, der affødtes indadtil, og jeg vil sige, at har man haft Lejlighed til, som jeg har haft det under Krigen, at følge de saakaldte Rationeringsudvalg, som skulde praktisere Fordelingen af de Rationer, vi fik tildeelt fra Blokademagterne, stiller man sig overordentlig skeptisk overfor den praktiske Gennemførelse af en Importregulering med tilhørende Rationering som en Faktor i Arbejdet for vor Valutas Forbedring.

Det ærede Medlem Hr. Stauning var forleden saa venlig at kalde vort Forslag om Toldens Opkrævning i Guld for et Valgnummer. Det er intet Valgnummer, det er et ærligt Forslag, et ærligt Forhandlingsforslag, om man vil. Jeg vil snarere tro, at Socialdemokratiets Krav om en Importregulering, hvis dette skal følges gennemtykt og tyndt, kunde betegnes som et Valgnummer — hvis det da ikke er de Udtalelser, som Landstingsmand Bramsnæs nylig fremsatte paa et offentlig Møde, Udtalelser, der gik ud paa at kræve skærpet Beskatning af de mellemstore Indtægter foruden det bekendte Krav om Formuekonfiskation, der i Virkeligheden afslører Partiets sande Hensigt med Hensyn til Valutasituationen. Jeg skal hertil sige, at det at begrænse Importen ved simpelt hen at svække Folks Købeevne ved at fratage dem deres Penge maa selvfølgelig kaldes baade radikalt og probat, men jeg vilde alligevel tro, at hverken Befolkningen eller Situationen var tjent med, at man fulgte disse Veje. Jeg tror tværtimod, at ganske afgørende for vor hele økonomiske Stilling, ogsaa i Valutasituationen, vil det være at anlægge en Skattepolitik, som ansporer Sparsommeligheden, Kapitaldannelsen her i Landet, den Kapitaldannelse og Sparsommelighed, som vi maaske ikke fra Naturens Haand har alt for stærk Tilbøjelighed til selv at iværksætte.

Ser man paa de Toldforhøjelser, Regeringen forleden fik gennemført med den udtrykkelige Hensigt at begrænse Importen, da spændte de paagældende Varer over et Importbeløb af ca. 85 Mill. Kr. Alligevel mente Regeringen at turde haabe, at dette vilde medføre en betydelig Begrænsning af Importen. Vi vil gaa videre. Vi vil, i

Stedet for at nøjes med visse ret store Forhøjelser, foreløbig foreslaa en moderat Forhøjelse automatisk over hele Linien af hele den Importmængde, Toldloven spænder over, til en Værdi af ca. 900 Millioner. Vi har til Opgave at indvinde ca. 150 Millioner, det Beløb, som jeg før sagde var det udækkede i vor Betalingsbalance. Det vil altsaa sige, at vi har til Opgave at nedbringe vor Import med knap 15 pCt. Jeg tror ikke, vi har sat vort Maal for højt, naar vi peger paa den Vej, der indeholdes i vort Lovforslag, som den rette. Navnlig ikke, da vi er til Sinds at supplere den med visse Forhøjelser ud over Guldprocenten paa bestemte Varer, et Forhold, jeg senere skal komme tilbage til. Vi støtter vort Haab om dets importbegrænsende Egenskaber paa Erfaringer udefra, hvor Toldlove og Toldforanstaltninger har vist sig at holde Importen tilbage, og vi støtter det paa vore egne Erfaringer fra de gennemførte Kriseværnstoldsatser og Luksustoldlove. Jeg nævnte sidst nogle Eksempler herfra. Da de er saa afgørende for den klare Opfattelse af det hele Problem, skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse gentage dem. Da Krisetolden for Cigarer sattes op fra 2 Kr. 80 Ø. til 6 Kr. pr. kg, bevirkede dette en Nedgang i de første 8 Maaneder af 1923 i Importen af Cigarer til 144 Tons fra de 403 Tons, som den paagældende Import havde andraget i de tilsvarende Maaneder Aaret forud. Jeg nævnte ogsaa, at dette var blevet fulgt af en tilsvarende Forøgelse i Importen af Raatobak, hvilket vil sige, at den indenlandske Produktion havde overtaget Importens Rolle, men da Raavaren selvfølgelig langt fra er saa værdifuld som den forædlede Vare, havde alene denne Foranstaltning, hvilket kan opgøres i klare Tal, indsparet for Landet et Beløb af 2,2 Mill. Kr., som altsaa var den national-økonomiske Fortjeneste for Landet, samtidig med at Importens Bruttoværdi var gaaet tilbage, og samtidig med at der var sikret den indenlandskse Produktion en god Beskæftigelse. Jeg nævnte ligeledes Luksustolden paa visse Porcelænsvarer, som ogsaa var forøget med godt og vel 100 Ct., og som havde bevirket en Nedgang af Importen og en tilsvarende Opgang i Produktionen, og jeg fremhævede, at dette havde kunnet lade sig gøre samtidig med en Frisnedsættelse paa 20 pCt.

Disse forskellige Eksempler og Erfaringerne fra Toldpolitik i det hele giver os altsaa den Tro, at vi med dette Forslag kan opnaa vor Hensigt, nemlig at nedbringe